

**[Inger Gautier Schmit.]**

det gælder i allerhøjeste Grad om, at man ikke her er blødsøden, og at man heller ikke tager unødigt Hensyn til uforstandige Forældres mærkelige Ansvarsløshed over for deres Børn, der ofte kan være saa haarrejsende, at man overhovedet ikke begriber, at Forældre kan handle saadan, som de gør.

Er det ikke i det hele taget noget af det, der er Svagheden i Danmark for Tiden, Forældrenes mærkelige Svaghed i deres Optræden over for deres Børn? Naar man ser, hvordan det danske Folk som Helhed har samlet sig og bevaret Ro og Korrekthed i sin Optræden, efter at Landet er blevet et besat Land, synes jeg, at det danske Folk i al Almindelighed fortjener Ros og Anerkendelse, og dette kommer da ogsaa til Orde, ikke alene inden for vort eget Land, men ikke mindst er det kommet til Orde i vort Naboland Sverige, hvor man har ytret sig overordentlig smukt om det danske Folks korrekte, rolige og værdige Optræden under de Livsforhold, vi for Tiden lever under. Men jeg synes ikke, at man helt kan overføre denne Ros af Disciplinen i Folket paa mangfoldige Hjem, hvor man paa den mest tankeløse og letsindige Maade lader Ungdommen og Børnene leve deres eget Liv.

Jeg ser meget ofte paa Jernbanestationer f. Eks., hvordan 14—15-aarige Pigebørn pjanker og fjaser i Timevis til stor Ubehag og Gene for alle de rejsende, som findes paa Jernbanestationen. Dette er kun et ganske enkelt Sted, jeg kunde nævne mangfoldige Steder, og man spørger sig selv: Hvad siger Forældrene til disse Børn? Har de overhovedet Kendskab til, hvor de opholder sig, eller hvad de foretager sig? Jeg føler Trang til ogsaa fra dette Sted at sige — og det ligger mig meget paa Sinde —, at danske Forældre i de vanskelige Tider, vi gennemlever, hvor Børnekriminaliteten er i absolut betydelig Stigning, dog maa forstaa deres Ansvar paa en helt anden Maade og tage sig af deres Børn og sørge for, at de ikke kommer i Ulykke, for Børnene er jo Danmarks Fremtid. Hvis Kriminaliteten og Umoraliteten stiger, medens Hjemmene sidder med Hænderne i Skødet eller oven i Købet siger god for, hvad der sker, ved vi, at det bliver en nedadgaaende Kurve paa det moralske Omraade for Befolkningen; derom kan der næppe være nogen Tvivl.

Man læser ikke saa sjældent i disse Tider om Problemet: Husmødre og huslig Medhjælp. Problemet bliver ikke mindre aktuelt ved, at der inden for Arbejdsløshedsstatistikken i Kvindernes Rubrik meget

ofte kan opføres et meget betydeligt Tal. Hvorledes staar nu de to Ting til hinanden, de overbebyrdede Husmødre og de ledige Kvindehænder? Det er ikke saa underligt, at dette Problem har sat adskillige Tanker og Penne i Arbejde, og man har gennem Kommissioner, Møder o. s. v. prøvet at klare sig Begreberne.

Jeg maa sige, at jeg synes, man har taget noget for højtideligt paa hele dette Spørgsmaal i Retning af at belyse det statistisk. Jeg ved, at man har sendt Spørgeskemaer ud til mange Tusinde Hjem, med mangfoldige Spørgsmaal, der skal besvares. De skal belyse, hvordan de unge Piger har det i Hjemmene, hvordan Husmødrene er over for de unge Piger o. s. v. Da vi ved, hvor mange Tusinder af Hjem vi har, og hvor mange unge Piger der gaar ind i disse Stillinger, kan man i og for sig sige, at Spørgsmaalet er overordentlig interessant at faa belyst. Men jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at faa et generelt Indtryk gennem saadanne Spørgeskemaer, thi lige saa mange forskellige Hjem der er her i Danmark, lige saa forskellige, kan jeg næsten sige, er Forholdet mellem Husmoderen og hendes huslige Medhjælp; det er ganske individuelt efter Personligheden. Det er ikke alene Arbejdstiden, der er det afgørende, men hvordan Husmoderen og hendes Medhjælp har det i Arbejdstiden, om de arbejder sammen med Glæde, om Arbejdet er godt tilrettelagt, om Husassistenten er hurtig eller langsom til sit Arbejde, om Husmoderen er dygtig og kan sætte hende godt i Arbejde o. s. v., o. s. v.

Naar vi nu staar over for dette, at mange Husmødre overhovedet ikke kan faa en Hjælp, og samtidig en Masse unge Piger gaar arbejdsløse, har man grebet til at henvise en hel Del unge Kvinder til Ungdomslejre, hvor de selvfølgelig paa en udmærket Maade kan lære Husholdning og andet godt — herom tvivler jeg slet ikke. Men jeg synes ikke, at det paa en hurtig Maade løser Problemet: at skaffe de Tusinder af Kvinder i Arbejde og de Tusinder af Husmødre den Hjælp, som de sukker efter. Man kan jo blot se det her i København. Saa snart man bor uden for København K, er det saa at sige ikke til at opdrive en Husassistent, selv til meget høje Priser. Vilde det ikke være mere naturligt, om man i Stedet for alle disse kunstige Foranstaltninger i Form af Statistik og lange Lærkursus i Ungdomslejre gav en ganske almindelig Adgang for Husmødre til at tage Huslærlinge, som de kunde oplære i en kortere Tid for en ringere Løn, idet de saaledes